

Het doet mijn vreemt dat bij den Heer Velius in zijn Historie van deze Stadt, vervolgens nooit meer iets van de Voorn: Truydeman en zijn Wif is aangetekent of te vinden is, nadien het in die tijden een heel naamagtig en notabel man was, of wanneer zij gestorven zijn. Of hoe het naderhand met die Lujde gegaan is, ofte eenige melding op 't Jaar 1613, doen het hujs dat er nu staat gebout is, doen den H. Velius Leefden, en zeker wel geweten heeft hoe het vorige Hofte was; maar hij meldt er niets meer van, als 't geene opt Jaar 1429. pag: 52, te vinden is.

Uit: Van Lennep en Ter Gouw

Truydeman met sijn wif was in de eerste helft der 16^e eeuw een weldadig paar menschen te Hoorn. Zij gaven den armen brood om niet; want de man was bakker. Hij had een ezel, die wonderlijk verstandig was, wat anders de ezels juist den naam niet hebben te zijn. Die ezel ging alleen de stad rond bij al zijn meesters klanten, liet het brood uit sijn mand nemen en keek toe, dat het geld daarin gelegd werd. Eens lei iemand valsch geld in de mand: maar de ezel zag — of rook — het terstond, en, in plaats van sijn loop te vervolgen, keerde hij onmiddellijk tot sijn meester terug, die eerst niet wist waar 't aan toe te schrijven was, dat sijn trouwe langoorige werkbode dus vóór sijn tijd weer t'huis was; doch niet weinig over de schranderheid van 't beest versteld stond, toen hij er de oorzaak van had ontdekt. De gansche stad was, als men denken kan, over 't mirakel verbouwereerd. Nog komt de afbeelding dier beide menschen voor in een gevelsteen op het Oost te Hoorn, met dit rijm:

*Dese Hofstede heeft bewoont
Truydeman met sijn wif, wilt dat verstaan.
Sij hebben haar eerste deelbroot laten uitgaan.
Sij bakten, haare ezel het broot verkogt.
Ontfing quaat gelt heeft het t'huis gebrog.
Hierom was de burgerij seer bevaan (bevangen)
Vreesde dat Hoorn soude vergaan.*

Het oude huis werd in 1658 vernieuwd en er toen nog dit rijm bijgevoegd:

*Truydeman met sijn wif, wilt weten,
Sy hebben den armen niet vergeten:
Wie uyt liefde bloot
Den armen in den noot
Bijstaat,
Die zal voorwaar
De Heer der heirschae
Hebben te baat. 1658.*

Bronnen:

C. A. Abbing, *beknopte geschiedenis der stad Hoorn en van de Groote Kerk.*

Hoorn, huizen, straten, mensen, uitg. Stichting Stadsherstel Hoorn.

Van Lennep en Ter Gouw, boek der opschriften.

Klaas van Voorst, Kroniek van Hoorn.

Archiefdienst Westfriesche Gemeenten:

Verpondingsregister 1806.

Patentregisters 1806-1811.

Notulenboeken B en W 1800-1900.

Kadastrale registers.

Volkstellingregister 1830 en 1850.

Verslag van de Vereniging „Oud-Hoorn” over 1983

L. P. M. Hoogeveen, secretaris

LEDEN

Het ledenbestand gaf dit jaar een verheugende groei te zien. Er werden 169 nieuwe leden ingeschreven; 38 mensen zegden hun lidmaatschap op. Het ledental steeg dus met 131 van 588 op 1 januari tot 719 op 31 december 1983.

Op 15 augustus is ons lid de heer Wouter Hakhoff overleden. Het bestuur herdenkt hem met waardering. Ereleden van de vereniging zijn de heren H. Krijgsman (sedert 17 mei 1979) de D. Breebaart (sedert 30 oktober 1980).

Het bestuur bracht ons oudste lid, mevrouw Margaretha Eijken, op 12 november traditiegetrouw een bloemenhulde ter gelegenheid van haar 108ste verjaardag.

BESTUUR

De heer L. P. M. Hoogeveen is in de ledenvergadering van 3 mei herkozen als bestuurslid. Wegens aanzienlijke toename van de secretariaatswerkzaamheden zocht het bestuur mevrouw E. Millenaar aan voor de functie van tweede secretaris. Zij werd in de ledenvergadering van 11 oktober tot bestuurslid benoemd.

Ons bestuurslid de heer H. W. Saaltink behaalde dit jaar zijn doctoraal examen geschiedenis cum laude; namens het bestuur werd hem ter gelegenheid van dit heugelijke feit tijdens een informele receptie in het Westfries Museum op 2 december een geschenk aangeboden. Het bestuur benoemde mr. M. Abma, notaris te Hoorn, tot juridisch adviseur van de vereniging.